

Ny Kreds.

Vestervig.

Efter et i Foraaret afholdt Møde af Fru Tolderlund, Thisted, er der af flere Kvinder i *Vestervig* arbejdet for at faa dannet en selvstændig Kreds af „Dansk Kvindesamfund“; dette lykkedes ved et Møde paa „Hotel Vestervig“ den 14. Maj. Der indmeldtes 31 Medlemmer. Bestyrelsen bestaar af følgende:

Sygeplejerske Kinna Sørensen, Formand. Urmager Jensen, Næstformand. Købmand Hanche. Fru Hundahl. Fru Gramstrup Andersen, Kasserer. Fru Bluhme Knudsen, Suppleant. Proprietær Sørensen, Revisor. Fru Bendixen, Revisor.

Kinna Sørensen.

Kvinderne i Bjørnsøns Digtning.

Essay af *Ågot Gæms-Selmer*. G. B. N. F. 1907.

Det er en taknemlig Opgave for en Kvinde at tale om Kvinderne i Bjørnsøns Digtning, der har været som et Højsæde for Kvinden — at tale om Tora Parsberg, Ragni, Fru Rendalen, Fru Dag — alle disse, som vi kender og elsker, og over for hvilke det gaar os, som det hvert Aar gaar os Mennesker over for Foraarets og Sommerens Blomster, at naar vi ser dem igen, siger vi: „Denne er dejligst!“ Og naar den næste kommer: „Nej denne!“ og saa atter: „Ingen er som den!“

Hvis man ved „Essay“ tænker sig noget som en Studie, hvilende paa videnskabelig Forskning — et sammentrængt og afrundet lille kunstnerisk Hele, med aabne Rum for det personlige og med aabne Vuer til almene Ideer, saa er det ikke det, Forf. har villet givet. Ud fra sin store Kærlighed og deraf følgende Fordybelse i Bjørnsøns Digtning, forklarer og kommenterer hun helt personlig særlig to af de tre Grupper, hun deler hans Kvindeskikkelser i: „De modne, stærke, erotiske Kvinder“, og „Moderskikkelserne“, og der ind imellem føjer hun saa sine Betragtninger over Livet, Kvindens og Mandens Væsen, Ægteskab, Opdragelse og meget andet, som en forstandig Kvinde med aabne Øjne og et stadig ungt Følelsesliv samler sig Erfaring om ved at leve. Hendes Tanker gaar lunefulde Baner, bevæger sig ofte i uformodede Stød — som Guldsmiden, naar den flyver eller med Fugle-Hurtighed. Hendes Pen synes at glide over Papiret uden Standsning, ofte tegner hun en sindrig Arabesk, undertiden følger

der i Hastigheden lidt Krimskrams med, men oftest slynger hun som et broget Rankenet om den Bjørnsønske Digterarkitekturs stolte, rene Linier, en Sejerskrans om Tinden eller for Foden af det, hun elsker — af det vi elsker, alle vi nordiske Kvinder, hvis Udvikling vilde været anderledes, hvis Bjørnstjerne Bjørnson ikke havde levet.

Anna Brosbøll.

„Kampen for Tilværelsen“.

Da Forholdene m. H. t. Kvindeerhverv langt fra er tilfredsstillende, er det heldigt, at et Stykke som „Kampen for Tilværelsen“*) fæster Opmærksomheden paa dette Spørgsmaal, der navnlig for Provinsernes Vedkommende trænger til offentlig Belysning. Thi medens det i København nærmest er Hjemmene og de unge Piger selv, der er Skyld i Erhvervsvanskelighederne, er det i Provinserne ogsaa Arbejdsgiverne, der er af den Mening, at man for det samme Arbejde kan byde en Kvinde mindre Løn end en Mand. Dette Spørgsmaal har, naar man har henvendt sig til „Tegne- & Kunstindustriskolen for Kvinder“ om Gravører, Cicelører, Retouchører etc. oftere medført længere Korrespondancer, idet man dog skulde synes det ret indlysende, at det samme Arbejde havde samme Værdi, enten det blev udført af en Mand eller en Kvinde.

Desværre er det endnu ret almindeligt, at baade Hjemmet og den unge Pige, med Ægteskabet i Perspektiv, forsøger at faa Arbejde uden Uddannelse eller med Halvuddannelse og saa nøjes med en ringe Betaling, men dette bliver vel næppe anderledes, før Valgretten mulig en Gang vækker hendes Samfundsfølelse, saa hun skammer sig ved at erobre Arbejde, der nedsætter det for andre.

Der er dog andre Forhold, der Aar for Aar bevirker en lille Fremgang i Erhvervsvilkårene — dels er der nu stadig flere Arbejdsgivere, der nægter at modtage Kvinder uden Uddannelse, og det er blevet mere almindeligt, at Arbejdsgiverne forlanger Oplysning om Kundskaaber, Evner og Energi; dels er kvindelige Fagforeninger ret almindelige, og man har Eksempler paa, at Mændene gennem deres Arbejdsgiver tvinger Kvinderne ind i deres Fagforeninger. Man tør derfor vente, at de arbejdende Kvinder efterhaanden vil forstaa den økonomiske Støtte, de har i en Fagforening, og uden Tvang melde sig ind som Medlemmer.

I de Fag, der er fælles for Mænd og Kvinder, vil det være bedst, om Kvinder og Mænd bliver

*) Johanne Lund Jacobsen: Kampen for Tilværelsen. „Kvinden og Samfundet“ Nr. 9.